for det Første § 1, og da naturligvis først og fremmest den Bestemmelse om, hvorvidt det skal foreskrives, at Tækkematerialet skal fastgjøres med galvaniseret Jerntraad eller ikke. Det Spørgsmaal var der en overordentlig stor Meningsforskjel om i det andet Thing, og jeg tror næsten at have sporet, at det i Særdeleshed var de ærede Medlemmer i det andet Thing, der havde hjemme i Jylland, der havde imod disse Bestemmelser, hvorimod de Medlemmer, der havde hjemme paa Øerne, væsentlig gik med til Lovforslagets Bestemmelser, saaledes som de ere komne til at lyde. Ovre i det andet Thing blev anført omtrent de samme Grunde, som her ere anførte baade for og imod, ligesom ogsaa den Grund, som kun een æret Taler her har berørt, nemlig at disse Jerntraadsstumper skulde kunne blive farlige for Kvæget, idet det kunde faae dem i sig og dø af dem, blev fremført i det andet Thing. Jeg selv skal gjerne indrømme, at jeg kan ikke tilskrive mig nogen særlig Sagkyndighed i dette Spørgsmaal, og jeg har altsaa væsentlig der maattet støtte mig til den Mening, man fra anden Side har bibragt mig, og som for Resten ogsaa fandt Medhold hos Majoriteten i Landsthinget, nemlig den, at der vilde vindes Noget ved, at man kom over til at benytte galvaniseret Jerntraad, og da naturligvis nærmest vindes Noget i Henseende til Sikkerhed for, at Taget ikke skrider ned, saa at Mennesker og Dyr blive indebrændte. Jeg erkjender, at det samme Øiemed maaske kan naaes ad anden Vei, som ogsaa her er blevet antydet, nemlig ved at foreskrive Brugen af Ildgittre, og det var ogsaa Gjenstand for Forhandling i det andet Thing; men man var der tilbøielig til at mene, at Udgiften, den Byrde, der saa blev lagt paa Befolkningen, vilde blive nok saa stor ved at foreskrive Brugen af Ildgittre, og at den anden Fremgangsmaade dog i det Hele taget gavnede mest. Forøvrigt skal jeg ikke gaa dybere ind paa dette, for det er jo vistnok en Sag, om hvilken Enhver har sin Mening, som han støtter paa personlig Erfaring. Jeg antager derfor, det vil gaa her som i det andet Thing, at der vil være to Meninger, og Spørgsmaalet vil blive, hvilken af disse Meninger der til Syvende og Sidst faar Flertallet med sig. Hvad det sidste Stykke i § 1 angaar, da skjønner jeg ikke rettere, end at man fra alle Sider har været tilfreds dermed. Hvad § 2 angaar, kan det gjerne være, at den kunde trænge til en noget tydeligere Redaktion. Paragrafen har jo egentlig kun havt til Hensigt at ramme de Tilfælde, hvor der bygges op indenfor den befalede Afstand, og ingenlunde at gjøre til Regel, at man overhovedet aldrig mere maatte opføre Huse med Straatag noget Steds i Landet. En saa vidt gaaende Tanke har ikke været forbundet med Paragrafen. Dersom man imidlertid mener, at denne Tanke ikke er tydeligt nok udtrykt, eller man i anden Henseende maatte finde, at en Omredaktion er ønskelig, som den ærede sidste Taler mente, ville vi nok kunne komme til Rette om det. Jeg har ikke vovet at gaa videre, end Paragrafen byder, nemlig, at Reglen skal gjælde, naar Stedet gjenopføres efter at være helt afbrændt eller nedbrudt; men naturligvis skulde man ønske at gaa videre, enten saaledes, at Bestemmelsen ogsaa skal gjælde, naar Stedet er delvis afbrændt eller nedbrudt, skulde jeg fra mit Standpunkt ikke have Noget imod at gaa med dertil; thi de Herrer ville naturligvis kunne indse, at jeg staar paa Brandpolitilovgivningens Standpunkt, og den størst mulige Betryggelse, der i saa Henseende kan naaes, vil naturligvis være mig kjæreste. Hvad § 5 angaar, kan jeg der sige det Samme, som jeg nys bemærkede, at hvis man ikke skulde finde det tilstedeligt, at Skorstene kunne opføres af raa Sten, men vil gaa videre endnu, saaledes at de enten i det Hele eller tildels skulle opføres af brændte Sten, vil jeg naturligvis ikke have Noget mod det, og det Samme gjælder Slutningen af 1ste Stykke af § 6. Der blev fra en æret Taler yttret Tvivl om, hvorvidt det var rigtigt at tillade, at Dampkjedler, som bruges i Landbrugets Tjeneste, under nogen Omstændighed anbringes i brandfarlige Bygninger, og dersom man skulde finde det rigtigere der at være strengere end Lovforslaget, vil det naturligvis ikke støde paa nogen Modstand fra min Side. Dernæst var § 11 som bekjendt Gjenstand for megen Omtale i det andet Thing. Jeg skal dog først bemærke, at § 11 gaar ikke ud paa at tvinge Folk til at bruge Lamper af en bestemt Art; hvis man vil bruge Lys, f. Ex. Stearinlys eller Sligt, kommer man slet ikke ind under Paragrafen. Paragrafen handler kun om, hvorledes